

gørelse efter stk. 1, fuldt ud ved en afgørelse efter stk. 2.

Efter stk. 3 er der mulighed for at anbringe en ung, der er fyldt 15 år, uden for hjemmet imod forældremyndighedsindehaverens protest, når den unge selv ønsker det.

Det er en betingelse for at anvende bestemmelsen, at anbringelsen skal være af væsentlig betydning af hensyn til den unges særlige behov. Denne betingelse er den samme, som gælder for iværksættelsen af foranstaltninger efter forslaget § 38 med samtykke. Der er således tale om et lempeligere kriterium end angivet i stk. 1. Det er endvidere en betingelse for anvendelse af bestemmelsen i stk. 3, at problemerne ikke kan løses under den unges fortsatte ophold i hjemmet.

Da en afgørelse efter stk. 3 er frivillig i forhold til den unge, der er fyldt 15 år, men tvangsmæssig i forhold til indehaveren af forældremyndigheden, skal afgørelsen træffes efter de samme procedureregler, som gælder for afgørelser om tvangsmæssig anbringelse.

Den unge kan selv rette henvendelse om anbringelse, men det er kommunen, der afgør, om sagen skal fremmes. Det er forudsat, at bestemmelsen ikke har som formål at løse de almindelige generationskonflikter, der opstår, når de unge gradvis frigør sig fra forældrene. På den anden side er der et antal tilfælde, hvor problemerne i hjemmet er af en sådan karakter, at forældrene ikke bør kunne hindre iværksættelsen af en i øvrigt velbegrunder foranstaltning, som den unge selv ønsker iværksat.

I forslaget § 4 er der en udtrykkelig henvisning til, at afgørelser efter stk. 1-3 kan træffes efter reglerne om foreløbige afgørelser, når betingelserne herfor er opfyldt.

Til § 41

Bestemmelsen svarer til bistandslovens § 35 a. Opretholdelse af en foranstaltning efter forslaget § 40 ud over 1 år fra børn og unge-udvalgets afgørelse kræver således en fornyet afgørelse i udvalget. Er sagen indbragt for Ankestyrelsen eller forelagt for landsretten eller Højesteret, regnes fristen fra den endelige afgørelse eller dom.

Ved genbehandlingen skal der tages stilling til, om de materielle betingelser for tvangsmæssigt at opretholde anbringelsen er opfyldt.

Efter forslaget § 1, sidste pkt., kan børn og unge-udvalget, Ankestyrelsen eller retten fastsætte en kortere frist for fornyet behandling af sagen i udvalget.

Efter forslaget § 2 kan børn og unge-udvalget, Ankestyrelsen eller retten undtagelsesvis fastsætte en længere frist for genbehandling. Denne mulighed kan kun benyttes i de tilfælde, hvor anbringelsen på forhånd må forventes at blive af længere varighed. Det er en betingelse for at anvende bestemmelsen, at de forhold, der ligger til grund for afgørelsen, med stor sikkerhed må antages at vedvare udover den normale 1 års periode, og at hensynet til barnet eller den unge på afgørende måde taler for, at fristen forlænges. I den del af betingelsen, der relaterer sig til barnet eller den unge, er det afgørende spørgsmål, hvorvidt selve sagens behandling vil være belastende for barnet eller den unge.

Til § 42

Efter bestemmelsen, der svarer til bistandslovens § 35 b, kan børn og unge-udvalget, hvis forældremyndighedsindehaveren undlader at lade et barn eller en ung undersøge eller behandle for en livstruende sygdom eller en sygdom, der udsætter barnet eller den unge for varig og betydelig invaliditet, træffe afgørelse om at gennemføre undersøgelsen eller behandlingen.

I de tilfælde, hvor der udelukkende er behov for at sikre en lægelig undersøgelse eller behandling, er det således ikke nødvendigt at foretage en anbringelse af barnet eller den unge. Der vil efter bestemmelsen være mulighed for at lade behandlingen foregå ambulat, således at barnet eller den unge i øvrigt har ophold i hjemmet. En afgørelse om lægelig behandling indebærer, at barnet eller den unge i fornødent omfang kan indlægges under behandlingen. Afgørelsen vil også kunne omfatte tilfælde, hvor der er tale om flere på hinanden følgende behandlinger med kort tidsinterval, og hvor barnet eller den unge i de mellemliggende perioder kan opholde sig i hjemmet. Her vil afgørelsen kunne træffes således, at den dækker det samlede behandlingsforløb.

Anvendelsen af bestemmelsen forudsætter ligesom ved indlæggelse på sygehus til undersøgelse efter forslaget § 37, at der foreligger tilslutning fra den behandlende overlæge. Det bør endvidere oplyses fra sygehus eller behandlende læge, hvilken behandling barnet eller den unge har behov for, og hvilke konsekvenser det vil få, hvis denne behandling undlades. Det må i øvrigt formodes, at initiativet til en afgørelse oftest vil udgå fra lægelig side, eksempelvis i forbindelse med et behov for blodtransfusion i tilslutning til anden behandling, som forældremyndighedsindehaveren ikke modsætter sig.

Bestemmelsen giver kun adgang til at træffe afgørelse om lægelig undersøgelse eller behandling, hvis